

— Гадаю, ти навіть паличника¹ погладила б, якби могла, Саммер! — пожартувала Еллі.

— Так, тільки леопарденя — найкрасивіше з них, — усміхнулася Саммер і поглянула на кошеня, яке обережно ступало по гілці дерева. — Ох, Жасмин, я справді рада, що твої мама й бабуня взяли нас до зоопарку!

— Я теж, — усміхнулася Еллі. — І погода чудова, просто ідеальний день для

¹ Паличник — комаха, що маскується під гілочку чи листочок.

прогулянки в зоопарку! Тут стільки цікавих тварин і птахів... А найбільше мені подобаються папуги, — додала вона, згадавши барвистих пташок у великому вольєрі. — Які вони яскраві! Усіх намалювала б.

— А я люблю орангутанів, — сказала Жасмин і застрибала, майнувши темним волоссям. — У-у-у-у! Хочу веселитися і галасувати, як орангутан!

— Що ти вже й робиш! — усміхнулася Еллі.

Жасмин засміялася.

— Куди підемо далі? — спитала Саммер.

— Отам є карта, — махнула рукою Жасмин.

Дівчатка підбігли до великої карти зоопарку.

На ній побачили схеми-малюнки павільйонів слона, зебри і жирафи; басейну пінгвінів; мавпятника і тераріумів — будиночків для змій, кажанів і комах.

— Ця карта нагадує мені іншу... — прошепотіла Жасмин. — Карту Таємного Королівства!

Дівчатка радісно презирнулися. Адже вони мали дивовижну таємницю. Якось подружки знайшли чарівну скриньку на шкільному благодійному ярмарку — і відтоді

Жасмин доторкнулася до свого каштанового волосся. У трьох подружок уже сяяли на головах прекрасні діадери, які завжди з'являлися, коли дівчатка потрапляли до Таємного Королівства.

Побачивши ці діадери, мешканці королівства розуміли, що дівчатка — дуже важливі друзі короля Веселого!

Жасмин помітила, що магія Тріксі змінилася і їхнє вбрання. На руках дівчаток з'явилися м'які рукавички, на шиях — шарфики, а на ногах — зручні теплі чобітки. Еллі отримала червоні чобітки з помпонами, Жасмин — коричневі зі штучним хутром і красивими застібками, а чобітки Саммер прикрашали рожеві візерунки.

— Ви тільки погляньте, що на нас! — вигукнула Жасмин.

Саммер і Жасмин розглядали нове вбрання, а Еллі досі боялася розплющити очі.

— Ні, дякую! — так і не наважилася вона.

— Не хвилюйся, Еллі, ми майже на місці, — заспокоювала її Саммер.

— Прилетіли! — сказала Жасмин, побачивши, як швидко наближається засніжена земля.

шоколад із маршмелоу мав неймовірний смак, а печиво, яке щойно спекли, і досі парувало.

Сніжні ведмедики відчули запах ласощів і дуже пожвавились.

— Не давайте їм печива, — попередила Тріксі. — Маленькі ведмеді — ненажери, та, поки не виростуть, їм слід пити лише молоко і їсти варення.

— Варення? — перепитала Саммер.

Вона ніколи не чула, щоб звірі їли варення!

— Так, — кивнула Тріксі. — Це ж особливе варення, з ведмежої ягоди. Сніжні ведмеді його дуже люблять. А головне — воно дуже корисне для них.

Коли дівчатка допили гарячий шоколад, Падуб дав їм по пляшечці молока і ложці, а тоді відкрив велику банку з темно-рожевим варенням.

— Ну от! — весело повідомив він. — Оцим ми й годуюмо ведмежат!

Падуб обережно проштовхнувся поміж старших ведмедів і взяв з дивана одне ведмежа.

Перевернув на спинку і підніс до його ротика пляшечку. Коли ж малюк припиняв смоктати, Падуб годував його варенням з ложки.

— Це легко, — сказав він дівчатам і передав ведмедика Еллі.

А тоді Жасмин і Саммер підхопили інших двох ведмежат, таких м'яких і теплих! Ті відразу ж пригорнулися до них.

Дівчатка взяли пляшечки й заходилися годувати малюків, а ті вдоволено смоктали молочко. Саммер радісно зітхнула, коли ведмедик задоволено уместився в неї на руках. Вона була на сьомому небі від щастя!

Падуб усміхнувся:

